

Betydning. Den kommer saa først til at søle sig som et Udtryk for en saa stor Deel af Befolkningen som muligt, eller rettere sagt for hele Folket, og det haaber jeg ogsaa, vi skulle naae ved at gaae ind paa en Udvikling af de her foreliggende Forhold. Forholder det sig saaledes, som jeg sikkert troer, siden den ærede Minister har udtaalt det saa bestemt, at den Censur, han har sat, kun paalægger Bedkommende en Afgift af 2 Skilling om Aaret til Amtsreparationssonden, saa, ifald der skal være en Valgencensur, er denne vist ikke for høj. Men man kunde gaae en anden Vej, og det troer jeg er i alle Sager af denne Art det Rigtige, nemlig frigjøre Valgerne med Hensyn til Valget, at lade Valgbarheden være fri. Naar man noie lægger Mærke til hvad et Valg betyder, saa vil man see, at det er overmaade vigtigt at sørge for Valgbarhedens Frihed og det kunde maaffee ogsaa være vigtigt for Færøerne. Vi maae ikke, naar vi lovgive for Færøerne i dette Døielik, alene tænke os dem som denne forunderlige Blanding af en Coloni og et særskilt styret Land, affondret fra den øvrige Verden, og henlagt under Kjøbenhavns særlige Omraade saaledes som nu er Tilfældet, det maa vi ikke tænke os. Vi ere Alle iilfunds at frigjøre dem, og dersom der paa Færøerne er, som jeg haaber, et indre Liv, saa vilde de, ved en saadan Frigjørelse, faae en vis Grad af europæisk Betydning, thi de vilde da blive henviste til Handel og Skibsfart, og deres Befolkning vil antage en ganske anden Character; men da vil der ogsaa paa Færøerne komme til at findes en Mangfoldighed af Personer, som ikke eie Spor af Gylden Jord, men hvis Kundskab dog kunde bære de meest gyldne Frugter, ifald de bleve brugte til Raadslagning om Færøernes Bæ og Vel. Derfor troer jeg, at det, vi nærmest skulde hæfte vort Døielik paa, er paa Valgbarheden, og ikke paa Valgretten. Hvad det ærede Medlem har bemærket — og dette siger jeg kun, for at henlede Opmærksomheden paa, hvor let man i sin Nidhæd for en Sag kan komme til at overse det rette Formaal — om Veie og Broer paa Færøerne, som han ikke kunde finde, at Amtsraadet skulde

funne beffæstige sig med, saa, ifald der ingen Veie og Broer var paa Færøerne, var det i alt Fald paa Tiden, at Amtsraadet kom til at beffæstige sig dermed, thi det vilde være til Nytte, om der var Veie og Broer. Jeg forstaaer ikke her alene ved Veie saadanne Veie, hvorpaa man kan kjøre med Bogne, men jeg forstaaer derved saadanne, hvorpaa man kan gaae tilfods; men at gaae tilfods uden Bro over en Aa eller at vade derover, kan jeg ikke finde at være ønskeligt for nogen som helst Commune. Jeg holder mig overbevist om, at der maa kunne komme noget foreløbig Brugbart ud af det forelagte Forslag, naar det, bragt i Forbindelse med det ærede Medlems, kommer under en nærmere Behandling. Hvad Amtmandens Stilling i Amtsraadet angaaer, saa er det ogsaa min Mening, at der, hvor Amtsraadet optræder som raadgivende den bestyrende Myndighed, er det en naturlig Sag, at Amtmanden maa spille en vigtig Rolle. Der, hvor det derimod optræder paa et underordnet Standpunkt som lovgivende, der kan jeg ikke nægte, forekommer det mig, at Amtmandens naturlige Stilling kun er at være Regjeringens Commissair og ikke Andet. Den, der er berettiget til foreløbigt at nægte sin Indvilgelse — thi tilsidst bliver det Regjeringen, som nægter de besluttede Foranstaltninger eller giver dem Befrættelse — bør give sin veiledende Skjærv til Forhandlingerne, men ikke sin besluttende Stemme derom. Den Mening deler jeg aldeles; men det er jo vel heller ikke afgjort, at vi ikke skulde komme til noget Saadant ved den yderligere Behandling, og i ethvert Tilfælde komme vi, ved at faae denne Lov, som den her foreligger, et Skridt nærmere, et Skridt, jeg havde ønsket vi havde gjort først, førend vi her kom til at raadslaae om færøiske Sager. Jeg troer derfor, vi saa lidt som muligt bør forsinke Forhandlingerne paa dette Trin, men søge at bringe Sagen dertil, at begge Lovforslag kunne komme til Behandling paa eengang; thi det er en af de Bæmseligheder, hvorunder vi lide idag, at vi alene kunne behandle det ene af de Lovforslag, som Thinget, om jeg har forstaaet det ret, ønskede skulde behandles sammen.